

ROZŚPIEWANIE #4: Gwiazdy ze Szkoły Podstawowej nr 22

„Dobry nauczyciel musi łączyć różne role”

PS22 to fenomen podobny do Langley Schools z Kanady, o którym pisałem [w drugim odcinku „Rozśpiewania”](#). Funkcjonuje jednak w erze YouTube’a i mediów społecznościowych. I w przeciwieństwie do dzieci z kanadyjskiej prowincji błyskawicznie zyskał międzynarodową popularność. Do tej pory występy PS22 obejrzano w serwisie YouTube 60 milionów razy.

Filmiki nagrywane na zajęciach Gregga Breinberga w nowojorskiej szkole podstawowej w Graniteville (Staten Island, New York) zrobiły furorę w Internecie, a do chóru szkolnego ustawiała się długa kolejka dorosłych gwiazd, chcących zaprosić dzieci do wspólnego muzykowania. Chór śpiewał nawet na imprezie z okazji inauguracji drugiej kadencji prezydenta USA Baracka Obamy. Jak to się zaczęło?

Public School 22 (patronem jest amerykański prezydent Thomas Jefferson) to największa podstawówka w położonym na wyspie nowojorskim okręgu Staten Island. Chodzą do niej dzieci wywodzące się z bardzo różnych środowisk, zarówno z białej klasy średniej (w mniejszości), jak i z gorzej sytuowanych grup etnicznych. Nie jest to z pewnością najbogatsza część Nowego Jorku. Uczniowie PS22 często pochodzą z tzw. trudnych rodzin.

Historia chóru PS22 sięga 1999 roku, kiedy do pracy w lokalnej szkole przyjęty został Gregg Breinberg. Studia na wydziale kompozycji i teorii muzyki skończył na Uniwersytecie Stanowym New Paltz w Nowym Jorku. Jak sam mówi, nie miał pojęcia, czym chce się zajmować po zdobyciu licencjatu. Wiedział, że nie uda mu się rozwinąć kariery muzycznej – brakuje mu po prostu umiejętności i talentu. Czuł natomiast, że potrafi pisać piosenki i aranże. Przez trzy lata dorabiał, dając od czasu do czasu lekcje śpiewu i gry na pianinie. Wciąż jednak mieszkał z rodzicami. Ci w końcu postanowili zmobilizować go do usamodzielnienia się i niejako... zmusili do zdobycia tytułu magistra pedagogiki. Ponieważ od czasów licealnych był instruktorem muzycznym na obozach letnich dla dzieci, wiedział, że chce specjalizować się w edukacji muzycznej. Jak sam mówi, niemal nigdy potem nie żałował tej decyzji.

Chór przy szkole PS22 oficjalnie ruszył w 2000 roku i od początku wykonywał dość niestandardowy, jak na kółko muzyczne dla dzieci, repertuar. W roku szkolnym 2000/2001 uczniowie śpiewali m.in. *Survivor* niezwykle wtedy popularnego girlsbandu Destiny’s Child oraz hit sportowych aren autorstwa grupy Queen, *We Will Rock You*. Do dnia dzisiejszego

Breinberg i jego dzieci wzięły na warsztat kilkaset piosenek z szeroko rozumianego kanonu muzyki popularnej – od evergreenów w rodzaju Beatlesów, Boba Dylana, The Doors czy Arethy Franklin po piosenki, które znają współczesne nastolatki – *Run This Town* Jaya-Z, Rihanny i Kanye Westa (repertuar w roku szkolnym 2009/2010), Lady Gagę czy lubiane również w Polsce *Somebody That I Used To Know* Gotye (rok szkolny 2011/2012).

W 2006 roku nauczyciel zaczął zamieszczać na YouTube i specjalnym blogu nagrania dzieci wykonujących piosenki znane z radia. Jednym z pierwszych utworów, którymi podzielił się ze światem była piosenka *Dragon* Tori Amos. Prywatnie Breinberg jest wielkim fanem amerykańskiej wokalistki.

[ROZŚPIEWANIE #1: Szkoła rocka z Saszą Tomaszewskim](#)

[ROZŚPIEWANIE #2: Langley Schools Music Project](#)

[ROZŚPIEWANIE #3: Łódzka Tkalnia Dźwięków](#)

Tym wykonaniem zainteresowała się sama artystka, która zaprosiła nauczyciela do współpracy. W maju 2007 roku dzieci z PS22 wystąpiły jako suport przed jej koncertem. Wkrótce fanami PS22 zostali Perez Hilton (celebryta prowadzący portal plotkarski czy Ashton Kutcher). W 2009 w specjalnym tekście napisała o chórze Verena Dobnik z agencji prasowej Associated Press, a dzieci z podstawówki nr 22 niemal z dnia na dzień zyskały światową sławę. Dzieciaki występowały już z takimi gwiazdami jak Katy Perry (w programie Oprah Winfrey) i Carrie Underwood, a nawet na ceremonii rozdania Oscarów w 2011 roku. Ich [wykonanie *Somewhere Over the Rainbow*](#) było jednym z najjaśniejszych momentów oscarowej nocy.

Repertuar liczącego kilkadziesiąt osób zespołu wokalnego zmienia się co roku (co roku też prowadzona jest nowa selekcja do chóru). To dzieci w dużej mierze decydują, jakie piosenki się im podobają i co chcą śpiewać. Uczniowie spotykają się dwa razy w tygodniu na 1,5-godzinnych zajęciach. Występują na uroczystościach szkolnych, lokalnych wydarzeniach i na specjalne zamówienie (w tym co roku w domu opieki, którego mieszkanką jest babcia Breinberga). Oprócz kółka muzycznego Breinberg prowadzi w Szkole Podstawowej nr 22 zwykłe lekcje muzyki dla klas 4 i 5 (dziesięcio-dwunastolatki).

Niektórzy zarzucają Breinbergowi zbyt duże „parcie na szkło”, nadmierne lansowanie w mediach swojego projektu. Trzeba przyznać, że jest on nauczycielem jedynym w swoim rodzaju. Ci, którzy go znają, mówią o nim, że jest zabawny, nieprzewidywalny i wygląda oraz zachowuje się jak przerośnięty 5-klasista. Może dlatego, że, jak twierdzi sam Breinberg, „dobry nauczyciel musi łączyć różne role – klauna, terapeuty, pracownika opieki społecznej, menadżera i trenera”. „Przyjazne podejście i cierpliwość to najważniejsze cechy nauczyciela. Ważne jest też to, żeby próbować różnych rzeczy, wyjść ze swojej strefy komfortu, wprowadzić samego siebie w zakłopotanie, popełniać błędy. Tego samego tak naprawdę jako nauczyciel oczekuję od swoich uczniów” – mówi Breinberg.

W teledyskach PS22 wrażenie robią nie tylko ciekawe aranże opracowywane przez Breinberga czy niewątpliwy talent muzyczny jego uczniów. Imponująca jest też ich fotogeniczność – zabawna choreografia, którą wymyślają, zaangażowanie i... luz. Dzieciaki z PS22 nie boją się emocjonalnie reagować na muzykę. Niech dowodem na to będzie klip z piosenki Björk...

...czy ich wersja „Kids” MGMT.

„Dzieciaki nie tylko mogą, ale też są zachęcane do tego żeby wyrażać siebie w czasie zajęć” – mówi w wywiadzie Breinberg. Jak twierdzi dyrektorka szkoły PS22 Melissa Donath, uczniom należącym do PS22 od czasu dołączenia do chóru znacznie poprawiły się wyniki w nauce: „Chodzi o pewność siebie. To jest to, co sztuka może dać osobom w tym wieku, szczególnie osobom, które nie czują się zbyt utalentowane na polu naukowym. Dzięki chórowi moi uczniowie rozumieją, że wszelkie efekty uzyskują dzięki własnej ciężkiej pracy i poświęceniu. Dzieci, które są słabe z matematyki, mogą lepiej zrozumieć różne elementy programu tego przedmiotu, przekładając jego pojęcia na język muzyki. Widziałam, że dzięki muzyce wielu uczniów zaczęło rozumieć ułamki. Poprawia się im również umiejętność koncentracji oraz odporność na zmęczenie. Muzyka i sztuka są narzędziami, które potrafią w dzieciach uwolnić ukryty potencjał”.

Piotr Kowalczyk

Muzykoteka Szkolna to serwis wprowadzający w świat muzyki poważnej. Jednak nie samym Bachem, Mozartem i Pendereckim żyje człowiek. Dla przeważającej części uczniów bliższa i bardziej zrozumiała jest szeroko pojęta muzyka popularna. To od niej pedagog może zacząć kształtowanie wrażliwości, umiejętności i zainteresowań artystycznych swoich podopiecznych. Rozśpiewanie to cykl prezentacji nietypowych metod nauczania muzyki, opartych na muzyce popularnej i poznawaniu jej repertuaru. Rozmawiamy z nauczycielami i animatorami kultury, przybliżamy ich metody, repertuar, gust muzyczny i podejście do zawodu. Nie ograniczamy się do Polski. Interesują nas wszelkie przykłady pracy pedagogów potrafiących przy pomocy „niepoważnego” repertuaru zarazić młodych ludzi miłością do muzyki.

- See more at: <http://muzykotekaszkolna.pl/1519-poczytaj-wiecej/1943-rozspiewanie-3-jak-sluchac-miasta-#sthash.71J3mZvl.dpuf>

Muzykoteka Szkolna to serwis wprowadzający w świat muzyki poważnej. Jednak nie samym Bachem, Mozartem i Pendereckim żyje człowiek. Dla przeważającej części uczniów bliższa i bardziej zrozumiała jest szeroko pojęta muzyka popularna. To od niej pedagog może zacząć kształtowanie wrażliwości, umiejętności i zainteresowań artystycznych swoich podopiecznych. Rozśpiewanie to cykl prezentacji nietypowych metod nauczania muzyki, opartych na muzyce popularnej i poznawaniu jej repertuaru. Rozmawiamy z nauczycielami i animatorami kultury, przybliżamy ich metody, repertuar, gust muzyczny i podejście do zawodu. Nie ograniczamy się do Polski. Interesują nas wszelkie przykłady pracy pedagogów potrafiących przy pomocy „niepoważnego” repertuaru zarazić młodych ludzi miłością do muzyki.

- See more at: <http://muzykotekaszkolna.pl/1519-poczytaj-wiecej/1943-rozspiewanie-3-jak-sluchac-miasta-#sthash.71J3mZvl.dpuf>